

ECLOGES INE...

Το παραμύθι πουλάει

ΥΠΟΜΟΝΗ,
ΣΕ ΛΙΓΟ ΦΤΑΝΟΥΜΕ

ECLOGES INE...

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΝΕΠΙΧΕΙΡΗΤΟΥ
ΜΗΤΣΟΥ ΚΥΚΛΑΜΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟΥ

... να σε πατάγε, να σε βαράνε, να σε φορολογούν, να βγάζεις μπημπικία,
να δουλεύεις, να βλέπεις καρολάιν, να πεθαίνεις δ'εργατικό ατύχημα βίου
χλαδευτήρη, να ζυγείς τη μωή σου, να φάρας πωτάμες, να 'χεις 45 κι επτά δέκατα πυρετό
να δέχονται τα παπούτσια σου, να 'χεις καρκίνο, να μενείς σε δωμάτιο στην ομόνοια,
να βάζουν λεφτά στην ελβετία να κάνουν εμπορία δηλών, να πουλάνε ηρωίνη,
να σε δρᾶνουν σε μαχαλές τους...

... ΚΙ ΕΣΙ ΝΑ ΤΟΥΣ
ΧΑΝΑΨΙΦΙΖΙΣ ΚΑΘΕ
TESSERA HRONIA SA
MALAGAS

SOLOUP

ΒΡΕ ΜΗΤΣΟ, ΕΣΥ ΤΙ
ΘΑ ΨΗΦΙΣΕΙΣ;

ΑΝΤΕ
ΠΑΡΑΤΑ ΜΑΣ, ΡΕ
ΛΕΩΝΙΔΑ... ΕΓΩ
ΡΙΧΝΟ ΑΚΥΡΟ

ΚΑΛΕ ΜΗΤΣΟ, ΤΑ ΑΚΥΡΑ
ΚΑΤΑΓΓΕΛΗΚΑΝ

ΧΕ ΧΕ
ΤΟ ΠΟΛΑΚΙ ΜΟΥ...

ΜΑΓΚΑ,
ΑΡΚΕΤΑ ΕΙΠΕΣ...
ΣΥΛΛΑΒΑΝΕΣΑΙ

Σελίδα - σεναριο: SOLOUP

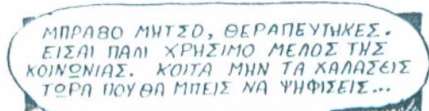

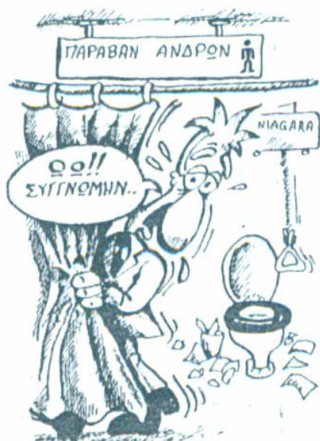
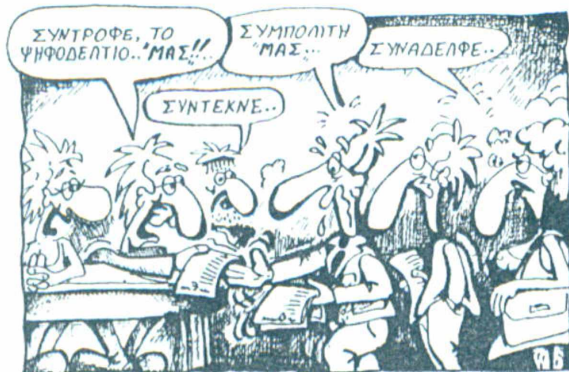
↑ ΑΝΕΤΟΣ Ο ΤΥΠΟΣ

39

...Εάν υπάσχουν όσα στην ανάπτυξη του καπιταλισμού, αυτά δεν πρόκειται να ανευρεθούν στις λεγόμενες εσωτερικές αντιφάσεις του, στην οικονομική κατάρρευση ή στον ταξικό πόλεμο ανάμεσα στους εργαζόμενους και την αστική τάξη, όπως πολλοί ριζοσπάστες οικονομολόγοι ισχυρίζονται, αλλά στην καταστροφή αυτού του ξενιστή που ακούει στο όνομα κοινωνία, του οργανισμού δηλαδή σε βάρος του οποίου ο καρκίνος που προανέφερα παρασιτοζωεί, απειλώντας τον με πλήρη εκμηδένιση. Για να αντιδράσουμε σωστά σε αυτή την κρίση δεν αρκεί απλώς να αναπτύξουμε συγκεκριμένα αντισώματα που θα αναχαιτίσουν την επιδημία ή και ομολογουμένως χρήσιμα κατευναστικά που θα επιβραδύνουν την εξέλιξη της, αλλά επιπλέον να δημιουργήσουμε ένα νέο ανοσοποιητικό σύστημα το οποίο θα αφυπνίσει μέσα στην κοινωνία όλες εκείνες τις αντιστάσεις που θα αποτρέψουν την υποτροπή. Και αυτό που έχω στο νου μου είναι περισσότερο ένα σύστημα παρά διάφορες τεχνικές επινοήσεις ή άλλες τεχνολογικές ρυθμίσεις που με ιδιαίτερο ζήλο προθούν οι λεγόμενοι ρεαλιστές του περιβαλλοντικού κινήματος. Αναφέρομαι σε ένα σύνολο νέων ευαισθησιών, σε μια ολότητα νέων πολιτισμικών μορφών, σε μια ηθική οικονομία στο πλαίσιο της οποίας η λέξη οικονομία θα υποδηλώνει την επανοικειοποίηση του αρχαίου ελληνικού όρου, δηλαδή τη διαχείριση του οίκου. Αναφέρουμαι, τέλος, σε μια νέα πολιτική που δε θα είναι τίποτα άλλο από επανοικειοποίηση του αρχαίου ελληνικού σοισμού της, δηλαδή διαχείριση της τοπικής κοινότητας...

...Είναι προφανές, και δε χρειάζεται να επιμείνουμε άλλο, ότι το κοινωνικό μας περιβάλλον πρέπει να ανακτήσει την ανθρώπινη κλίμακα και να αποκεντρωθεί αρκετά, ώστε όλοι να μπορούμε να το κατανόησουμε και να συμμετάσχουμε σε αυτό. Είναι εξίσου προφανές ότι πρέπει να απελευθερωθεί από εκείνους τους κρατιστικούς και οικονομικούς, οι οποίοι εμποδίζουν την αυθόρμητη διαφοροποίησή του μέσα σε ένα κόσμο που θα βρίθει από ποικιλόμορφα κίνητρα, έναν κόσμο όπου η δημιουργία θα είναι ελεύθερη και θα υπάρχει η ευκαιρία να επιλέγονται εναλλακτικές λύσεις που θα κάνουν την ελευθερία να έχει υπαρξιακό νόημα. Είναι ιστορική αλήθεια την οποία αφείλουμε να αποκαταστήσουμε, αν θέλουμε να είμαστε αληθινοί άνθρωποι, ότι η ιδιότητα του πολίτη είναι απόρροια ενός ηθικού συμβολαίου και όχι μιας εμπορικής συμφωνίας...

...Ας συμφωνήσουμε ότι καμιά ριζική κοινωνική αλλαγή δεν είναι δυνατή δίχως την υποστήριξη και την πρωτοβουλία του εργαζόμενου λαού ή, εν προκειμένω, των τεχνικών, των επαγγελματιών, των στρατιωτών, των γυναικών, των εθνικών μειονοτήτων, της νεολαίας, των ηλιτεωμένων και της αλληλεγγύης των καταπιεσμένων σε παγκόσμια κλίμακα. Καμιά όμως ριζική κοινωνική αλλαγή δεν είναι εφικτή αν το προλεταριάτο δεν υπερβεί την ασφυκτική ταξική του ύπαρξη και...

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ ΛΙΓΟΥΣ

"Η αλήθεια δεν είναι το μυστικό για λίγους"
ωστόσο
ίσως θα μπορούσες κάτι τέτοιο να σκεφτείς
έτσι όπως μερικοί
βιβλιοθηκάριοι
και πολιτιστικοί πρεσβευτές και
κυρίως οι διευθυντές των
μουσείων φέρονται
θα νόμιζες πως θα το 'χαν το δικαίωμα τούτο
έτσι όπως
περπατάνε τριγύρω κουνώντας
τα ψηλά τους κεφάλια και
δείχνουν σαν να μην
πήγαν ποτέ τους σε καμπινέ
ή κάπου αλλού
Μα δεν θα τους κατηγορούσα
αν ήμουν στη θέση σου
Λένε πως το Πνευματικό γίνεται
καλύτερα αντιληπτό με αφηρημένες έννοιες
μα και τότε
η βόλτα στα μουσεία με κάνει πάντα
να θέλω να
"ξελαφρώσω"
Νοιώθω πάντα τόσο δυσκοίλιος
σ' αυτά
τα μεγάλα ύψη.